

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Aduersùs Magdeburgenses Centuriatores pro Canonibus Apostolorum, & Epistolis Decretalibus Pontificum Apostolicorum, Libri Quinq[ue]

Torres, Francisco de

Coloniae, 1573

VD16 T 1629

Cap. XIII. Quomodò, & qua forma, quibúsve nominibus Canones apostolorum in decretis sanctorum patrum, & veterum Conciliorum citari soleant. Ac primùm de Nicena Synodo, quos Canones apostolorum citet, ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-29685

Christo (inquit) spiritualiter nubunt, & à sacerdotibus velantur, si postea vel publicè nupserint, vel occultè corruptæ fuerint, non priùs admittèdas esse ad pœnitentiam, donec is, cui se coniunxerant, de hac vita decefferit. Et hoc capitulũ ex canone Apostolorũ 48. originem duxit, qui iubet, vt si laicus vxore sua eiecta aliam duxerit, aut ab alio eiectam in matrimoniũ acceperit, excõmunicetur. Traxisse autem hinc originem docuit idem S. Innocentius, cum subiunxit, inquit: Si enim omnibus hæc ratio custoditur, vt quæcunq; viuente viro alteri nupserit, habeatur adultera: nec ei agèdæ pœnitentiæ licentia concedatur, nisi vnus ex eis defunctus fuerit: (quia scilicet tam diũ videtur fore, vt non peniteat eum, quandiũ vixerit, cui se iunxit vir relicta sua: aut mulier, relicto suo) quanto magis (inquit) de illa tenendũ est, quæ antè immortali se sponso iunxerat, & postea ad humanas nuptias transire elegit? Hactenus S. Innocentij capitula, Apostolica traditiõne priùs constituta, vt ostensum est, cũ Canonibus Apostolorũ singulatim contuli, non tam propter Magd. qui omnes Apostolorũ traditiones & decreta Pontificum contemnunt, quàm propter Catholicos & eruditos multos, quos scimus venerari quidem has regulas, & vt pios decet, religiosè seruare: ad earumq; prescriptũ, vitam & mores dirigere & formare. Si quis verò quærendum putet, si capitula ista, quæ Pont. ad Victriciũ Rhotomagensem misit, Apostolicas regulas, quas canones vocant, continebant, cur non misit capitula, quæ reliquas regulas, siue reliquos canones Apostolorum continebant, vt omnes regulas Apostolorũ haberet? presertim cum ille normam ecclesiæ Romanæ, quæ Apostolicis regulis & traditionibus utebatur, defenderet: facile est huic respondere, misisse Põrificem ea capitula, ex Apostolicis traditionibus ducta, quibus in prouincia illius magis opus esse sciebat. Erat alioqui Victricius in regulis ecclesiæ Dei traditis eruditus, sicut idem Innocentius in proœmio epistolæ ad eum testatur. sic enim ait: Etsi tibi frater charissime, pro merito & honore sacerdotij, quo plurimũ polles, viuendi & docendi secundum ecclesiasticas regulas, nota sint omnia, nec est aliquid, quod de sacris lectionibus tibi minus collectum esse videatur, tamen quia Romanæ Ecclesiæ normam postulasti, & quæ sequuntur.

Quo modo, & qua forma, quibus ve nominibus Canones Apostolorum in decretis sanctorum patrum & veterum Conciliorum citari soleant. Ac primum de Nicena Synodo, quos Canones Apostolorum citet, ita vt negari nõ possit, quin eos citet.

Cap. 13.

Si igitur mirari solent, quòd cum in Synodis sanctorum patrũ singulos ferè canones Apostolorum reperiamus, nulla tamen in ijsipsis Synodis eorum citatio, aut mentio fieri eis videatur: ex quo fit, vt aliquandò fortasè suspicentur ignorasse hos Canones Synodos istas: alioqui eos, idem sanciendo, citassent: desinant iam mirari, & intelligant, quo modo & qua forma nõ rarò citentur, quòd ipsi hactenus non obseruabant: neq; tamè opus

opùs esse, vt semper citentur, quanuis quod Synodus aut Pontifex decernit, in Apostolico Canone sit. Testimonio enim sunt capitula ista, siue regulæ ecclesiasticæ, de quibus proximè disseruimus, quas S. Innocèsius primus ad Victricium Rhotomagensem misit, quas vocat disciplinas vitæ & morù probabiliùm. Dixit enim nõ nouas esse eas, nec à se tunc primùm, sed Apostolica & patrum traditione cõstitutas: quæ cùm sint alioquì omnes ex Canonibus Apostolorum depromptæ quod iam ex parte suprâ conferendo docuimus, tamen cùm eas ipsas regulas siue decreta sancit & decernit, quæ in prouincia illa Rhotomagenfi secundùm formam ecclesiæ Romanæ seruari iubet, canones ipsos Apostolorum, quorum traditiones suis illis capitulis sanxit, non citat præterquàm in duobus capitulis, tametsi non omnes

Citatio Canonum Apost. in epist. Innoc. à paucis animaduersa. citationem aduertant & agnoscant, vt in cap. 6. Nè is, qui secundam duxerit uxorem, clericus fiat. & paulò post in eodem capitulo, Ac nè ab aliquibus existimetur, ante baptismum si fortè quis acceperit uxorem, & ea de seculo recedente, alteram duxerit, in baptismo esse dimissum, satis (inquit) errat à regula: quia in baptismo peccata dimittuntur, non acceptarum vxorù numerus aboletur. Cùm enim dixit, Satis errat à regula: regulam siue Canonem Apostolorum 17. dicit, & citat, ac interpretatur, qui sic ait: Duobus coniugijs copulatus, post baptismum, aut qui concubinam habuit, non potest esse Episcopus, vel presbyter, vel diaconus, vel deniq; clericus. In quo Canone illud est aduertendum, non vocari hìc concubinam fornicariam, sed, sicut scriptura sancta vocat concubinas patriarcharum: & vt Synodus Tol.

Can. Apo. 17.

Concubina secundum legem matrimonij ducta.

1. in c. 17. cùm iubet, vt sit fidelis, vnus mulieris aut concubinæ coniunctione contentus. Est autem huiusmodi concubina, ea quæ secundum legem matrimonij, infra dignitatem tamen vxoris, ducitur. Hunc ergò Canonem male quidam interpretabantur, quasi duo coniugia tunc prohiberent clericum fieri, cùm essent post baptismum contracta, non autem ante baptismum. Hos tamen à regula, quæ Græcè dicitur Canon, aberrare dicit S. Innocentius, quia (inquit) in baptismo nõ acceptarum vxorum numerus aboletur, licet peccata in eo dimittantur. Vt iam duobus coniugijs copulatus, post baptismum is intelligatur, qui vel bis duxit uxorem ante baptismum: vel semel ante baptismum, & iterum post baptismum: vel bis post baptismum. Ac rursus, quod Canonem Apostolorum 17. in hoc capitulo 6. S. Innocentius citaue- rit, nè quis neget, aut iam dubitet, clariùs adhuc ex capitulo 10. eiusdem Innocentij perspici potest. in eo enim eùdem Canonem his verbis citat: Cùm vetus regula hoc habeat, id est, vetus Canon, vt quisquis corruptus baptizatus, clericus esse voluisset, spondeat se uxorem omninò non ducere. Corruptum baptizatum dicit eum, qui ante baptismum uxorem duxit, vel concubinam habuit. Qui, si post baptismum iterum ducat, priore mortua, nõ possit fieri clericus secundum Canonem: quare si fieri velit, necessè sit conuenienter Canoni veteri Apostolico, vt promittat nõ amplius ducere uxorem, nè scilicet præiudicio futuræ incontinentiæ impeditus, ad sacerdotiũ perue-

Canonem Apostolorum Innocentium citasse.

peruenire non possit: vt idem Innocen. in epist. 2. c. 4. dixit, sanciens, nè Clericus viduam ducat vxorẽ. Sed videamus iam, an Synodus Nicena aliquandò in decretis suis Canones Apostolorum citet, & in quibus. Citat scilicet Canonem Apostolorum 20. in primo suo Canone, cum sanciens Synodus, vt qui à barbaris, & à dominis suis castrati sunt, ad Clerum admittantur: Si inueniatur (inquit) digni, tales ad Clerum admittit Canon, vetus scilicet, id est, Apostolorum, qui sic ait: Si quis violentia hominũ factus est eunuchus, aut in persecutione execta sunt ei virilia, si dignus est, fiat Clericus. Citari autem híc veterem Canonem, qui non potest esse nisi Apostolorum, declarat articulus, quo vsa est Synodus. nõ enim dixit, tales admittit *ὄντος ὁ κανὼν*, id est, hic Canon: neq; dixit, *κανὼν*, infinite ac sine articulo: sed dixit, *ὁ κανὼν* cum articulo, significans, de noto & vetere Canone se loqui. Sed si qui adhuc negare vulerint, aut certè dubitare, citari híc Canonem à sanctis Apostolis traditum ecclesiæ Dei, ostèdat eum in aliqua Synodo, quæ Synodum Nicenam antecesserit, vt in Ancyrana, aut Neocæsareensi. harum enim Synodorum Canones Nicena Synodus approbavit, excepto extremo Canone Synodi Neocæsarensis, vt testatum est in Synodo Florentina, actione 4. at in istis non est hic Canon. Rursus eadem Synodus Nicena Canonem Apost. 80. in 2. Canone suo citat, cum ait: Quia multà ppter necessitatem, vel aliter vrgentibus hominibus, fiebant propter Canonem ecclesiæ, ità vt homines, qui paulo ante ex vita gentili ad fidem venissent, & paruo tempore Catechumeni fuissent, statim ad lauacrum spirituale ducerentur: & simul vt baptizati essent, Episcopi aut presbyteri fierent, rectè visum est habere, vt deinceps nihil tale fiat. Siquidè & tempore opus est Catechumenis: & post baptismum opus maiore probatione. Manifesta est enim scriptura, quæ dicit, Non neophytum, nè superbia elatus, in iudicium incidat & laqueum diaboli, & quæ sequuntur. Canonem ecclesiæ, vocauit híc Synodus Nicena canonem à Sanctis Apostolis ecclesiæ traditum, qui ità suis traditionibus ac regulis ecclesiam constituerunt, vt omnia in ea honestè & secundum ordinem fierent. Sic enim ait canon Apostolorum: Qui ex vita gẽtili accessit ad fidem, & baptizatus est, non est iustum vt statim eligatur Episcopus. Cùm Episcopum dicit, presbyterum quoquẽ intelligi vult, sicut Paulus in Epistolis suis loqui solet, quod ex ratione subiecta magis adhuc intelligi potest, cum subiungit: Iniustum enim est, vt aliorum sit doctor, qui nondum experimentum suũ ostendit. Docere autem, non solum ad Episcopum, sed ad presbyterum quoquẽ sub Episcopo pertinet. Zonaras etiam Græcorum canonum interpres, testatur citatum esse híc à Synodo Nicena Canonẽ Apostolorum. interpretans enim hunc Canonem secundum synodi Nicenę: Sequitur (inquit) Synodus Nicena Canonem Apostolorum. Citat præterea Synodus Nicena in Canone suo 6. Canonem Apostolorum, cum ait: Antiquæ consuetudines vigeant, quæ sunt in Aegypto, & Libya & Pentapoli, vt Episcopus Alexandria horum omnium habeat potestatem &c. Quas enim in

Canon Apost. 20. citatus in 1. Canone synodi Nicenæ.

Canon Apost. 80. citatus in 2. Canone Synodi Nicenæ.

1. Tim. 3.

1. Tim. 3. Ad Tit. 1. Philip. 1.

Canon Apost. 34. & 35. citatus in Canonem sexto

G hoc

*Synodi Nic.
teste Synodo
Ephesina, &
Constantino-
politana.*

noc Canonē Synodus Nicēna antiquas consuetudines vocauit, Synodus Constantinopolitana eiusdem Nicēni Canonis sententiam repetens, vocauit Canones. Sic enim ait: Episcopi, qui ultra diocēsim sunt, ecclesias, quæ ultra terminos suæ diocēsis sunt, nē inuadant, neque confundant ecclesias, sed potius secundum Canones Episcopus Alexandriae, quæ in Aegypto sunt, gubernet: & Episcopi Orientis ea solum, quæ sunt in Oriēte, & quæ sequuntur. Sanē cum ait, Secundum Canones, non alios intellexit, neque intelligere potuit, quàm Canones Apostolorum 34. & 35. Ex horum enim traditione, vsu ecclesiarum à principio recepta & confirmata, vidē consuetudines priscæ dicuntur, Canon Nicēnus & Constantinopolitanus fluxerunt. Iubēt enim Canones isti Apostolorum, vt cuiusq; gentis Episcopi suū primum, siue suum Metropolitanum, qui caput provinciae est, agnoscant: & sine illius sententia & voluntate nihil agant præter ea, quæ ad proprias ecclesias pertinent. Ergo Metropolitanus ea solum, quæ in provincia sua sunt, gubernare debet, & eorum tantum potestatem habere: ita vt Episcopi ipsi provinciales Metropolitano suo subiecti, illa tantum, quæ ad ecclesias siue parochias suas pertinent, agant & curent: & nullus eorum ultra fines ecclesiae ac diocēsis suæ, ordinationes clericorum sine licentia proprii Episcopi facere audeat. Immo nē quis vlla tergiversatione aut cauillo negare possit, citari hic à Synodo Nicēna Canones Apostolorum, Ephesina Synodus hoc testatur: Sic enim ait in ea parte Actorum, quæ post Canonem 7. Græcè edita feruntur, *παρὰ τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ νομοῦ καὶ τῶν κανόνων τῶν ἀγίων ἀποστόλων*, id est, præter ius ecclesiasticæ consuetudinis (hoc enim significat *νομός*, legem scilicet non scriptam, & veterem morem) & præter Canones Apostolorum esse, quod Episcopus Antiochiæ in provincijs Cypri ordinationes faciebat: de qua re Episcopi Cyprij, Regius, Zenon & Euagrius, conquesti fuerant. Deceuitq; Synodus Ephesina, vt secundum canones Sanctorum Patrum, & secundum antiquam consuetudinem Episcopi ecclesiarum Cypri, per seipos ordinationes Episcoporum facerent. Quod prius dixerat Synodus Ephesina, esse præter ius ecclesiasticæ consuetudinis, & præter Canones Apostolorum, paulò post hoc ipsum corrigere se dicit secundum Canones Sanctorum Patrum, & antiquam consuetudinem: Vt iam necessariò consequens sit, antiquam istam consuetudinem, & Canones Sanctorum Patrum, ad traditionem Canonis Apostolorum referri. Siquidem secundum eos Canones hoc corrigat Synodus, contra quos hoc ipsum, quod corrigi, fiebat, quos quidem Canones Sanctorum Apostolorum esse dixerat. Sancti enim Apostoli patres nostri, diuino consilio & spiritus sancti instinctu, tanquam primi magistri ecclesiarum benè constituendarum, instituerunt, Vt nullus Episcopus provinciam, quæ non fuisset à principio sub sua potestate, id est, suorum antecessorum, inuaderet: Sed potius omnes Episcopi provinciales eum agnoscerent, qui à principio fuisset primus provinciae: & quisque Episcopus in ea tantum ecclesia, siue parochia ordinationes faceret, quæ à principio sub

*De eadem re
illustre testi-
monium Syn-
odi Ephesina.*

sub potestate suorum antecessorum fuisset. Visa est Sanctis Apostolis hæc institutio ac traditio necessaria, & Apostolico spiritu & sapientia digna, nè ecclesiæ & ecclesiarum iura deinceps perturbarentur, ac confunderentur. & violentia atque ambitio magis ac magis paulatim dominarentur. Totam autem sententiam, siue decretum istud de Episcopis Cyprijs, ex Apostolorum Canonibus à Synodo Ephesina citatis ductum, paulò post loco proprio recitabo & interpretabor. Rursus Synodus Nicena in hoc eodè canone 6. Canonem alium Apostolorum in extremo citat, cum statuit de electione Episcopi, vt, si duo aut tres contradicant electioni Episcopi, quæ omnium alioqui consensu & suffragio, & secundum ecclesiæ Canonem fit, maior numerus vincat. Quæramus ergò ab istis, qui Canones Apostolorum à Synodo Nicena citari negant: Quem canonem ecclesiæ dicat hoc loco Synodus? aut quis eum ecclesiæ tradidit? Vnde ecclesiasticus dicitur? dicant nobis, regulam, quam ecclesia catholica in canonicis Episcoporum electionibus semper tenuit, quam alia Synodus ante Nicenâ sanxerit & tradiderit, vt inde eam à Nicena Synodo citari existimemus: quod si dicere non possunt, consequens est, velint, nolint, vt Synodus Nicena canonem siue constitutionem Apostolorum ecclesiæ Dei traditam citaret, quæ est in 8. lib. à Clemète Romano scripta c. 4. de eligendo Episcopo ex optimis, qui careat omni reprehensione, assentiente populo cum presbyteris, & Episcopis presentibus die Dominico, & percontante primo Episcopo populû & presbyteros, an placeat, & an tribuant testimonium, dignum esse eum qui constituitur Episcopus, & quæ sequuntur. Hoc ergò est, quod fallit non paucos, qui putant, nõ citari in Synodis Canones Apostolorum, quia non aduertunt, solere eos in Synodicis canonibus & decretis Pontificum vocari Canones Ecclesiasticos, item regulas Ecclesiasticas, quod idem sonat Latine, tum Veteres regulas, Vt S. Innocentius in Epist. ad Victorium, veterem regulam vocauit canonem Apostolorum 17. vt paulò antè docuimus, vt Synodus quoq; Antiochena in canone 9. Veterem canonem vocauit canonem Apostolorum 34. Vocari etiam solere traditiones Apostolicas, instituta siue constituta Apostolica, formas ecclesiasticas, antiquas consuetudines, ecclesiasticas disciplinas, planum est: vt idem S. Innocentius disciplinas vitæ & morum in Epist. ad Victorium vocauit. Hinc factum est, vt cum aliquis Canon Apostolorum citatur, si alio nomine citetur, non Canon Apostolorum citari existimetur. Quod quidem non sine diuino consilio & nutu factum est, vt varijs nominibus Canones Apostolorum appellati sint, tum nè quis de eorum nomine aliquando disceptaret, vt isti nunc disceptant: nihil enim interesse, vtrum sic an aliter dicantur: tum vt varijs nominibus eorum vis & ratio declaretur. Quia enim sunt normæ traditæ ecclesiæ ad benè viuendum, & vt fiat, quod decet, & sciant Clerici, quomodo conuersari debent in ea, dicuntur Canones, siue regulæ ecclesiasticæ: quia à Sanctis Apostolis traditi, & instituti siue constituti, traditiones Apostolicæ, & instituta siue constituta Apostolica no-

*Canon alius
Apost. citatus
in V. I. Cano.
Syn. Nicenæ.*

*Canones Apo-
stolorum va-
rijs nomini-
bus citantur
in Synodis, et
à patribus.*

*Quare Cano-
nes Apost. vari-
è appellen-
tur, et quæ
ratio ac vis
varia appella-
tionis eorum.*

minantur: Quia sunt ius quoddam Apostolorum, moribus in ecclesia per traditionem eorum institutum, quod vim legis obtinet. consuetudines & ecclesiastici mores sunt, & dicuntur Græcè *βιωμοι*. Quare qui hos Canones Apostolorum esse negant, ostendant nobis, quis eorum sit, de quo non possit, aut non debeat dici: Talem consuetudinem habet ecclesia Dei. quod si ecclesia Dei tales consuetudines habet, traditione scilicet sanctorum Apostolorum à principio institutas: aliam enim originem ostendere isti non possunt, & nolunt vocare Canones Apostolorum, teneant res, & vocent consuetudines ecclesie antiquas: quæ ubi vigent, vim legis obtinet. Verum Magdeburgensibus non nomen displicet, sed res: nolunt enim has recipere consuetudines, & secundum eas vivere, sed potius, sicut Martinus Luterus, eorum propheta & magister, heri & nudiustertius instituit. Sed ut ad Synodum Nicenam redeamus, si adhuc isti pernegant, notos ei fuisse Canones Apostolorum, quia non sic in locis à nobis paulò antè obseruatis nominauerit, ut conuicti tandem obmutescant, sciant in Canone 56. Synodi Nicenæ, citatos esse Apostolorum nomine Canones, 6. 44. & 70. sic enim ait Canon Nicenus: Nè sacerdos curas seculares suscipiat, neque lucris vsuræ studeat, neque sit ei cum Iudæis societas, neque cum eis prandeat, aut potet: quia hæc (inquit) Apostoli sancti constituerunt. Sed negabunt fortasse Magd. veros esse Canones Nicenos, qui ante paucos annos ex libro Patriarchæ Alexandrini Arabico descripti, & huc allati sunt. Sed quid mirum, si negent, qui non possunt aliter dogmata sua falsa defendere, nisi epistolas Pontificum Apostolicorum, & sanctorum Apostolorum Canones, immò omnes veteres Patres, quicumque eis contradicunt, nauis & corruptelis plenos esse calumnientur, qui neque facris & canonicis scripturis parcunt? Quid verò fidem faciat omnibus, qui iudicij aliquid habeant, esse istos Arabicè scriptos, & nuper repertos, veros Canones Nicenos, dicam postea loco proprio & commodiore, in tertio libro defensionis epistolarum. Illud tantum nunc dicam, ut in ore duorum vel trium, sicut scriptum est in lege, stet omne verbum, vnum ex his Canonibus Nicenis in Arabico repertis, citari à beato Basilio in epistola ad Chorepiscopos, is autem est Canon de clericis ordinandis, ac ducendis ad Chorepiscopum, & à Chorepiscopo ad Episcopum: item alium citari à beato Augustino, qui est de non relinquendo successore ab Episcopo. Sed rursus eadem Synodus Nicena in Canone 15. eorum, qui Græcè feruntur, Canonem 14. citatur in Apostolorum 14. citat. Sic enim ait Synodus: Propter multas turbas ac tumultus & seditiones, quæ factæ sunt, visum est, omnibus modis delere consuetudinem, quæ in quibusdam partibus inuenta est præter Canonem. & quæ sequuntur. Hunc Canonem interpretans Zonaras, sic ait: Non transire ex ecclesia ad alium Episcopatum, siue presbyter sit, siue diaconus, ab Apostolis quoque est Canone prohibitum. Sed quia, inquit, negligebatur præceptum, idcirco Synodus præceptum hoc Canone renouauit. Cum ergò dicit, consuetudinè, quæ præter Canonem inuenta est, Canonem Apostolorum necessè

*Canones Apo-
6. 44. & 70.
nomine Apost.
citati in Ca-
none Nic. 56.*

*Canon Nic.
Arabici exē-
plarū, citatus
à Basilio, &
alius à beato
August.*

*Canon Apost.
14. citatur in
Can. Nic. 15.*

cessè est intelligere, cum nullum alium Canonem dicere possit, aut dicant isti, qui omnia negant, quem alium Canonem dicat, si rationi & interpretibus credere nolunt. Præterea in Canone 5. citat eadem Synodus Nicena Canones Apostolorum 12. & 32. Sic enim ait Synodus de excommunicatis, siue clerici sint, siue laici: Vigeat sententia secundum Canonem, qui cauet, nè ab alijs excommunicati, ab alijs recipiantur. Atqui de laicis excommunicatis, nè ab alio recipiantur, est Canon Apostolorum 12. De clericis verò est Canon 32. Itaque Synodus Nicena Canonem vocauit hic singulari numero vnam sententiam Apostolorum duobus canonibus compræhensam. Imitata est Synodus Nicena Epistolam Zephyrini Pontificis, qui Canones Apostolorum, quos nunc habemus 85. vocat 70. sententias ab Apostolis relictas, & conferat vtrunq; Canonem, vt ipsis verbis conuictus, fateatur quodque canonibus compræhensa intelligatur: quod ego postea suo loco singularitè in pluribus exempli gratia docebo. Postremò, vt testimonia Synodi Nicenæ finiam, citauit etiam canonem Apostolorum 34. auctore & teste Iulio Pontifice in rescripto contra Orientales. Vbi inter alios Canones Nicenos ponit vigesimum tertium, in quo Synodus Nicena postquam sententiam illius Canonis Apostolorum 34. eisdem verbis renouauit, pœna à se adiecta, subiungit: Iuxta sanctorum constituta Patrum. Legat qui voluerit, & conferat vtrunq; Canonem, vt ipsis verbis conuictus, fateatur tantum esse ibi à Synodo Nicena Canonem Apostolorum. Quod si apud istos auctoritas Iulij, testimonium huic Canoni Niceno tribuentis, non valebit, qui omnia veterum scripta negant, quia aliter sua noua defendere non possunt: valebit saltem apud eos, qui cum canones Apostolorum non negent, libenter testimonia veritatis eorum legunt, & obseruant, quæ iisdem fortassis antea non obseruauerant. Sed de hoc canone Apostolorum 34. à Synodo Nicena citato, plura dicam paulò post.

De Canonibus Apostolorum renouatis, & interdum citatis in Antiochena Synodo, & vnde id constet. item quomodo, & vbi Synodus Ephesina Canones Apostolorum citauerit nomine Apostolorum. præterea de Canonibus Apostolorum citatis in Synodo Chalcedonensi, Gangrensi, & Carthagenensi 2. & 5. & in Synodo Africana. Rursus de Canonibus citatis nomine Apostolorum in Synodo Nicena 2. & in 8. Constantinopolitana, & in altera 8. Constantinopolitana post illam priorem 8. item in Synodo Romana sub Gregorio 7. & in Synodo Triburiensi, ac postremò in Tridentina. Cap. 14.

VEniamus iam ad Synodum Antiochenam, quæ annis 5. post mortem magni Constantini habita est, quæ quot canones sanxit, totidem canones Apostolorum & verbis & sententijs renouauit ac confirmauit. Quæ in ipso procemio non obscure significasse & admonuisse mihi videtur,